

Overigen was de liggende die wij daar in Oostkapelle hadden verre van met hem ging "die lieve kleine jongen" zoals zij hem noemde. Ja dat zijn dingen die een mens in zijn leven nimmer vergeet. Maar gelukkig de Heere gaf uitkomst en heeft het alles nog ten beste doen uitloopen, hoewel Zijn wegen soms door de diepte kunnen gaan. Als wij er maar meer op merkten en Zijn doen gade mogten slaan. Maar vlak bij en daar kwamen Zoals ik reeds eerder aanstipte kreeg dus om de andere week verlof, maar nu naderede Kerstmis en Nieuwjaar en laat ik er nu met Kerstmis juist tussen zitten dat ik geen vrij had. Wat een tegenvaller voor ons allen juist met zulke gezellige dagen thuis te denken wezen en nu in dienst. Ik ging echter toch naar huis daar ik geen wacht doen moest, hoewel dat daar erg druk was met die wacht. Soms een dag vrij en dan stond je er weer al op tegen de andere dag. Maar dat had ik juist niet en ik ging er zonder permissie tussenuit. Ik had dit al zo dikwijls gedaan en altijd goed afgelopen, maar ditmaal mislukte het. Ik kreeg 4 nachten politiekamer. Dat was dus op de harde planken slapen en 's avonds na afloop van de dienst er in tot 's morgens aan het begin van de dienst. Wat is echter het geval? Juist toen ik voor de eerste nacht in het cachot moest, moesten we die dag voor 4 dagen naar Vlissingen waar wij die tijd werden gedetacheerd om met handgranaten te gooien. Nu had die commandant mijn straflijst mee moeten geven uit Oostkapelle, maar die vergat zulks. Ik vroeg 's avonds aan de luitenant of ik avondpermissie kreeg en aangezien we toch in de stad werden ingekwartierd konden ze ons toch niet controleren. Ik wipte 's avonds op de trein en kwam 's morgens netjes op tijd weer aan en inplaats van in het cachot op de harde planken sloop ik netjes bij mijn vrouw in het heerlijke bed. Dat deed ik zo lang we in Vlissingen geweest zijn. En met Nieuwjaar mocht ik toen weer naar huis met verlof. Ik had dat fijn gelapt. Mijn kameraden hebben er later nog al eens hartelijk om gelachen ik ook. Maar het was een echt waagstuk. Gelukkig is het nooit uitgelekt. Pas 14 dagen later dachten ze aan mijn straflijst en toen heb ik ze toch nog moeten uitzitten, maar toen was ook Kerstmis en Nieuwjaar voorbij. Toe was het ze erg niet meer.

Ik heb daar in Oostkapelle veel vriendschap ondervonden. Ik heb nog een maand in kwartier gelegen aan de Duinweg bij Lou den Hollander en Neeltje Maljaars. Deze laatste familie heb ik zeer veel vriendschap van ondervonden en ben daar later jaren nog al eens geweest. Ook haar oude Moeder Wed. Maljaars leefde toen nog een zeer aangenaam mens en vriendelijk in omgang. Ik ging daar 's avonds naar de dienst altijd naar toe. Ze had ook nog een dochter Neeltje, die gehuwd was met de Visser en op een grote hofstede onder aan de duinen woonde. Ook daar kwam ik zeer veel. Hun kinderen zijn nog al eens over geweest naar ons toe. Zij hadden 3 zoons en een dochter. De laatste was zowat een meisje van 17 jaar en is later gehuwd geweest met een zekere Meyer, die toen in Goes is gaan wonen. Die man is nog altijd Hoofdhoekhoder aan de Z.N.V. Helaas is zij zeer jong gestorven. Was nog maar enkele jaren gehuwd. Ook de familie den Hollander zijn alle overleden. Ok een jongen die later Gemeente-ontvanger is geworden van Vrouwenpolder, maar ook zeer jong overleden. Dan had zij nog een dochter Pie Maljaars, die net toen ik daar was getrouwd is met de smid van Vrouwenpolder Jan de Bruijne. Zij was een zeer net Walchers meisje en goedig karakter. Ik moest vanzelf ook op de bruiloft komen, wat ik ook gedaan heb. De lijst die ik met hun namen er ingeschreven, hing tot voor enkele jaren geleden nog in hun woonkamer. Ook zij is reeds enkele jaren overleden en dus niet oud geworden, daar ze nog al wat jonger was dan wij. Hij zelf woont nog in Vrouwenpolder, terwijl zijn dochter, die gehuwd is nu in zaak woont.

gege-
ven
heb